

25 kwietnia 1932 r.

B65d 39/08

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 15705.

Kl. 64 a 24.

„Sphinx” Vereinigte Emaillierwerke und Metallwarenfabriken A. G.
(Praga, Czechosłowacja).

Zamknięcie żelaznych naczyń do benzyny i podobnych materiałów.

Zgłoszono 3 września 1930 r.

Udzielono 20 lutego 1932 r.

Pierwszeństwo: 7 września 1929 r. (Austria).

Wynalazek niniejszy dotyczy zamknięcia żelaznych naczyń do benzyny i podobnych materiałów, zwłaszcza do tych naczyń, w otworze których umieszczony jest pierścień śrubowy, w który wkręca się przykrywę. W znanych zamknięciach tego rodzaju, stosowano po większej części pierścień gwintowany, wykuty wraz z kołnierzem z jednej sztuki, przyczem kołnierz spawano na jego zewnętrznym obwodzie z brzegiem otworu naczynia. Powyższy brzeg otworu naczynia był również w niektórych tego rodzaju zamknięciach wygięty prostokątnie i spawano go ściśle z powierzchnią płaszcza pierścienia lub z jego kołnierzem w ten sposób, że szew spojenia znajdował się na powierzchni czołowej śrubowego pier-

ścienia, względnie pierścienia kołnierzowego. Otóż zamknięcia tego rodzaju posiadają przedewszystkiem tę wadę, że szew spojenia nie jest zabezpieczony od uszkodzeń i że wystająca krawędź otworu naczynia uwypukla się wskutek podgrzewania płomieniem do spawania i tworzy otwarte przestrzenie, które należy wypełnić materiałem do spawania, co powoduje powolniejszy przebieg spawania. Oprócz tego płomień do spawania pada stycznie na obwód szwu spojenia tak, że traci się bezużytecznie dużo ciepła, ponieważ płomień nie może się ześrodkować na spawanym miejscu.

Niniejszy wynalazek usuwa powyższe wady dzięki temu, że wstawiony w otwór naczynia pierścień śrubowy umieszczony

jest na wystającej krawędzi otworu zapomocą wygięcia, którego wysokość odpowiada grubości blachy zbiornika, wskutek czego powstaje styk, leżący na zewnętrznej powierzchni płaszcza pierścienia śrubowego, wzdłuż którego to styku można skutecznie spawanie.

Na rysunku przedstawiony jest przykład wykonania wynalazku, a mianowicie fig. 1 przedstawia zamknięcie otworu naczynia w rzucie pionowym i w przekroju po linii A — A fig. 2, która przedstawia rzut poziomy.

Pierścień śrubowy 1, w który w znany sposób wkręca się przykrywkę 2 po włączeniu uszczelki 3, posiada na górnym brzegu występ 4, którego wysokość równa się grubości blachy 5 zbiornika. Brzeg 6 otworu naczynia wygięty jest ku górze i przylega do zewnętrznej powierzchni płaszcza pierścienia 1, który opiera się na tym brzegu 6 i tworzy z nim biegnący naokoło styk 7, na którym znajduje się szew spojenia 8.

Płomień przyrządu do spawania pada na powierzchnię płaszcza pierścienia, względnie wystającego brzegu blachy, w odpowiednim, dogodnym kierunku, dzięki czemu płomień można całkowicie ześrodkować na danym miejscu szwu i wykorzystać

w pełni całe ciepło. Nadto szew leży w tym wypadku zboku i zabezpieczony jest od uszkodzeń. Spawanie można przeprowadzić również sposobem mechanicznym, gdyż pierścień i wystający brzeg otworu naczynia, które tworzą części styku, mogą być do siebie dociśnięte, np. przy pomocy kleszczy śrubowych.

Zastrzeżenie patentowe.

Zamknięcie żelaznych naczyń do benzyny i podobnych materiałów, znamienne tem, że pierścień śrubowy (1) wstawiony jest w otwór naczynia i opiera się na wystającym brzegu (6) otworu zapomocą występu (4), którego wysokość odpowiada grubości blachy zbiornika, dzięki czemu powstaje styk (7), leżący na zewnętrznej powierzchni płaszcza pierścienia śrubowego, wzdłuż którego to styku uskutecznia się spawanie.

„Sphinx”

Vereinigte Emaillierwerke
und Metallwarenfabriken A. G.

Zastępca: Inż. Cz. Raczyński,

rzecznik patentowy.

Fig.1

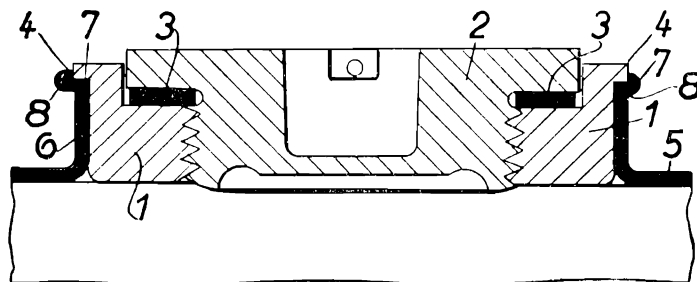

Fig.2

